

CMa — lihtsustatud C abstraktne masin

CMa arhitektuur

Avaldiste transleerimine

Lausete transleerimine

Funktsioonide transleerimine

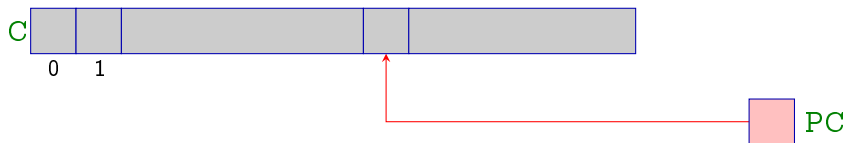
Kogu programmi transleerimine

CMa arhitektuur

- Iga abstraktne masin määrab mingi hulga *käsk*e, mis on täitmiseks abstraktsel riistvaral.
- Seda abstraktset riistvara võib vaadelda kui teatavate andmestruktuuride kogumit, mida käsud kasutavad
- ...ja mida juhib *täitmisaegne süsteem* (**run-time system**).

CMa arhitektuur

Kood:

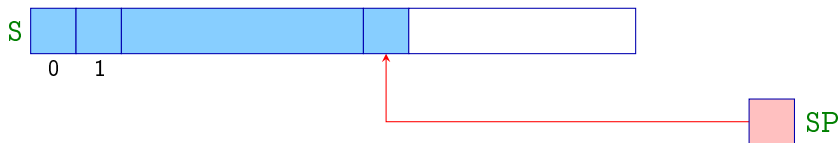
C = **C**ode-store — mälupiirkond programmikoodi hoidmiseks; igas pesas on täpselt üks abstraktse masina käsk.

PC = **P**rogram **C**ounter — register, mis sisaldab *järgmisena* täidetava käsu adressit.

Algselt sisaldab **PC** adressit 0; so. **C**[0] sisaldab kõige esimesena täidetavat käsku.

CMa arhitektuur

Magasin:

S = **Stack** — mälu piirkond andmete hoidmiseks, kus uute elementide lisamine/eemaldamine käib LIFO printsiibil.

SP = **Stack-Pointer** — register, mis sisaldab ülemise (so. viimasena lisatud) elemendi aadressit.

Lihtsustus: kõik mittestruktuurset tüüpi väärtused on sama suurusega ja mahuvad ühte magasinisse.

CMa arhitektuur

Programmi täitmine:

- Masin laadib käsu $C[PC]$ registrisse **IR** (Instruction-Register), seejärel suurendab registrit **PC** ühe võrra ning lõpuks täidab selle käsu:

```
while (true) {  
    IR = C[PC]; PC++;  
    execute (IR);  
}
```

- Käsu täitmine võib muuta registri **PC** sisu (hüpped).
- Masina peatsükli katkestab käsk **halt**, mis tagastab kontrolli väliskeskkonnale.
- Ülejäänud käsud toome sisse järk-järgult vastavalt vajadusele.

Lihtsad avaldised ja omistamine

Ülesanne: väärtustada avaldis $(6 + 2) * 4 - 1$; s.t. genereerida käskude jada, mis

- leiab avaldise väärtuse ja
- lisab selle magasinini tippu.

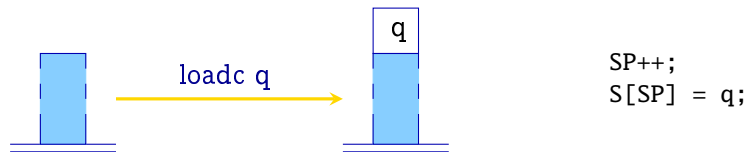
Idee:

- kõigepealt arvutame alamavaldiste väärtused,
- salvestame need magasinini tippu ning
- seejärel rakendame antud operaatorile vastavat käsku.

Lihtsad avaldised ja omistamine

Üldprintsüübid:

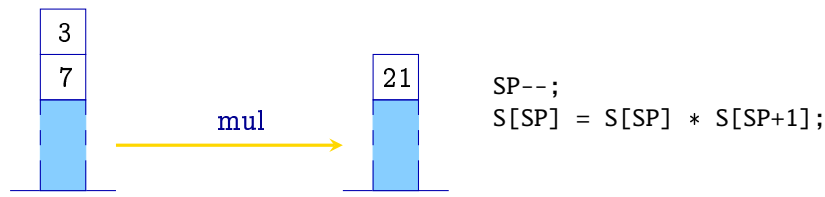
- käsud eeldavad, et nende argumendid on ülemistes pesades,
- käsu täitmine tarvitab oma argumendid ära,
- tulemus salvestatakse magasin tippu.

Käsk `loadc q` ei oma argumente ja salvestab konstandi `q` magasin tippu.

NB! Registri `SP` sisu on joonisel esitatud ainult kaudselt magasin kõrguse kaudu.

Lihtsad avaldised ja omistamine

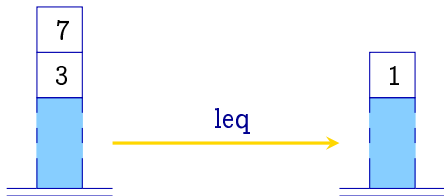

Käsk `mul` eeldab magasinis kahte argumenti, tarvitab need ära ja salvestab nende korrutise magasini tippu.

Teised binaarsetele aritmeetilistele ja loogilistele operaatoritele vastavad käsud `add`, `sub`, `div`, `mod`, `and`, `or`, `xor`, `eq`, `neq`, `le`, `leq`, `ge` ja `geq` töötavad analoogselt.

Lihtsad avaldised ja omistamine

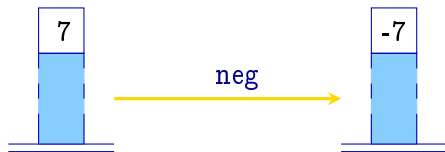
Näide: operaator `leq`

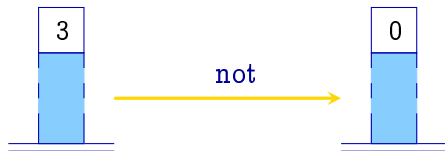
NB! Arv 0 esitab väärat tõeväärtust, kõik teised täisarvud on tõesed väärtused.

Lihtsad avaldised ja omistamine

Unaarsed operaatorid **neg** ja **not** tarvitavad ühe argumendi ja produtseerivad ühe tulemuse:


```
S[SP] = -S[SP];
```


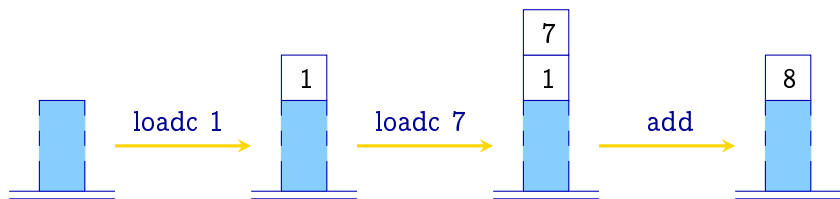
```
if (S[SP] ≠ 0)
    S[SP] = 0;
else
    S[SP] = 1;
```

Lihtsad avaldised ja omistamine

Näide: avaldisele $1 + 7$ vastab käskude jada:

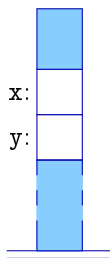
```
loadc 1  
loadc 7  
add
```

Selle koodi täitmine annab:

Lihtsad avaldised ja omistamine

- Muutujatele vastavad magasinis S pesad:

- Koodi genereerimist kirjeldavad funktsioonid `code`, `codeL` ja `codeR`.
- Argumendid: transleeritav *süntaktiline konstruktsioon* ja *aadresskeskkond* (so. funktsioon, mis igale muutujale seab vastavusse tema suhtaadressi magasinis).

Lihtsad avaldised ja omistamine

- Muutujaid kasutatakse kahel erineval moel.
- Näiteks omistuslauses $x = y + 1$ oleme huvitatud muutuja y väärtusest, kuid muutuja x aadressist.
- Muutuja süntaktiline asukoht määrab, kas me vajame tema L -väärtust või R -väärtust

muutuja L -väärtus = tema aadress

muutuja R -väärtus = tema väärtus

- Funktsioon $code_L$ e ρ emiteerib keskkonnas ρ avaldise e L -väärtust arvutava koodi.
- Funktsioon $code_R$ e ρ teeb sama R -väärtuse jaoks.
- **NB!** Mitte igal avaldisel pole L -väärtust (näit.: $x + 1$).

Staatiline mäluhaldus

- Eesmärk: *staatiliselt* (so. kompileerimisajal) siduda iga muutujaga x fikseeritud (relatiivne) aadress ρx .
- Eeldame, et baastüüpi muutujad (näit. `int`, ...) mahuvad ühte mälupeassa.
- Seome muutujatega aadressid nende deklareerimise järjekorras alustades aadressist 1.
- Seega, deklaratsioonide $d \equiv t_1 x_1; \dots t_k x_k$; (t_i on baastüüp) korral saame aadresskeskkonna ρ sellise, et

$$\rho x_i = i, \quad i = 1, \dots, k$$

Lihtsad avaldised ja omistamine

- Binaarsete operaatorite transleerimine:

$$\text{code}_R (e_1 + e_2) \rho = \begin{array}{l} \text{code}_R e_1 \rho \\ \text{code}_R e_2 \rho \\ \text{add} \end{array}$$

– Analoogselt teiste binaaroperaatorite korral.

- Unaarsete operaatorite transleerimine:

$$\text{code}_R (-e) \rho = \begin{array}{l} \text{code}_R e \rho \\ \text{neg} \end{array}$$

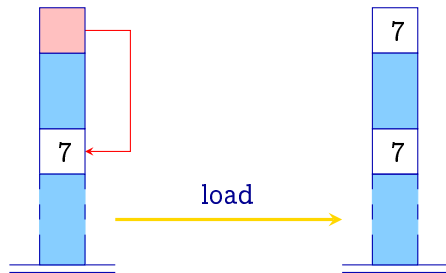
– Analoogselt teiste unaaroperaatorite korral.

- Baasväärtuste transleerimine:

$$\text{code}_R q \rho = \text{loadc } q$$

Lihtsad avaldised ja omistamine

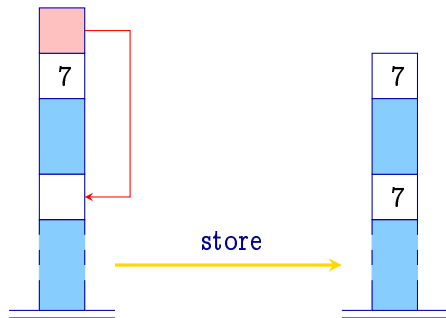
Käsk `load` salvestab magasinini tippu selle magasinini pesa sisu, mille aadress on ülemises pesas:

`S[SP] = S[S[SP]];`

Lihtsad avaldised ja omistamine

Käsk `store` kirjutab ülalt teise pesa sisu pessa, kuhu viitab ülemine pesa ja jätab kirjutatud väärtuse ka magasinini tippu:


```
S[S[SP]] = S[SP-1];  
SP--;
```

Lihtsad avaldised ja omistamine

- Muutujate transleerimine:

$$\begin{aligned} \text{code}_L x \rho &= \text{loadc} (\rho x) \\ \text{code}_R x \rho &= \text{code}_L x \rho \\ &\quad \text{load} \end{aligned}$$

- Omistusavaldise transleerimine:

$$\begin{aligned} \text{code}_R (x = e) \rho &= \text{code}_R e \rho \\ &\quad \text{code}_L x \rho \\ &\quad \text{store} \end{aligned}$$

Lihtsad avaldised ja omistamine

Näide: olgu $e \equiv (x = y - 1)$ and $\rho = \{x \mapsto 4, y \mapsto 7\}$,
siis code_R e emiteerib koodi:

```
loadc 7      sub
load         loadc 4
loadc 1      store
```

Täiustusi: sagedasti esinevate käsukombinatsioonide jaoks võib sisse tuua uusi käske, näiteks:

```
loada q      =   loadc q
               load
storea q      =   loadc q
               store
```

Laused ja lausete jaded

- Kui e on avaldis, siis $e;$ on lause.
- Lausel ei ole argumente, ega väärtust.
- Seega registri SP sisu peab enne ja pärast lausele vastava koodi täitmist olema sama.

$$\text{code}(e;)\rho = \text{code}_R e \rho$$

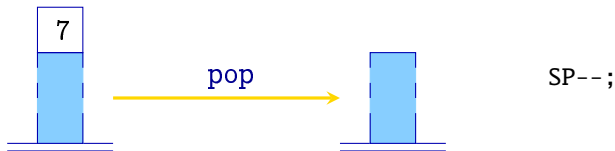
pop

$$\text{code}(s\ ss)\rho = \text{code}\ s \rho$$

$$\text{code}\ ss \rho$$

$$\text{code}\ \varepsilon \rho = \quad // \text{tühi käskude jada}$$

- Käsk **pop** eemaldab magasinist kõige ülemise peas:

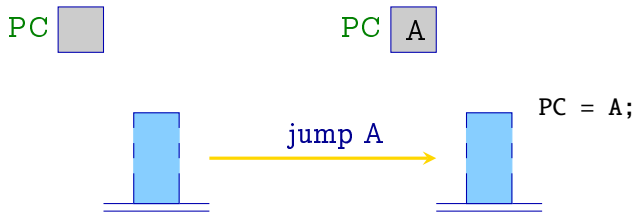

Tingimuslaused ja tsüklid

- Lihtsuse pärast kasutame hüpete sihtkohana sümbolmärgendeid, mis hiljem asendatakse absoluutaadressitega.
- Absoluutaadressite asemel võib kasutada ka suhtaadresseid; so. relatiivseid registri PC tegeliku väärtuse suhtes.
- Viimase lähenemise eeliseks on:
 - suhtaadressid on reeglina *väiksemad*;
 - kood on *ringitõstetav* (**relocatable**).

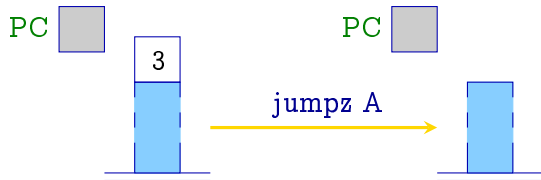
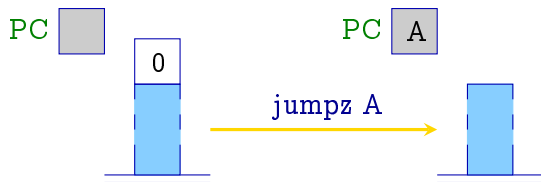
Tingimuslaused ja tsüklid

Käsk `jump A` teostab hüppe aadressile `A`; magasin ei muudeta:

Tingimuslaused ja tsüklid

Käsk `jumpz A` teostab tingimusliku hüppe; kui magasinis olev argument on 0, siis toimub hüpe aadressile `A`; vastasel korral hüpet ei toimu:

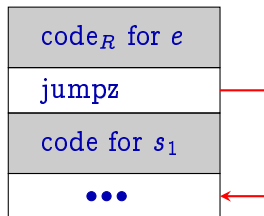
```
if (S[SP] == 0)
    PC = A;
SP--;
```

Tingimuslaused ja tsüklid

Üheharulise tingimuslause $s \equiv \text{if } (e) s_1$ transleerimine:

- genereerime koodi tingimuse e ja lause s_1 jaoks;
- lisame tingimusliku hüppekäsu nende vahele.

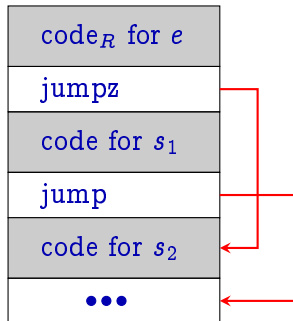
```
code (if (e) s1) ρ =  
    codeR e ρ  
    jumpz A  
    code s1 ρ  
A: ...
```


Tingimuslaused ja tsükliid

- Kaheharulise tingimuslause $s \equiv \text{if } (e) s_1 \text{ else } s_2$ transleerimine:

$\text{code } (\text{if } (e) s_1 \text{ else } s_2) \rho =$
 $\text{code}_R e \rho$
 jumpz A
 $\text{code } s_1 \rho$
 jump B
A: $\text{code } s_2 \rho$
B: ...

Tingimuslaused ja tsükliid

Näide: olgu $\rho = \{x \mapsto 4, y \mapsto 7\}$ ja

```
s ≡ if (x > y)           (i)
      x = x - y;        (ii)
      else y = y - x;   (iii)
```

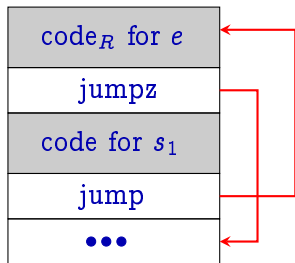
siis code s ρ emiteerib koodi:

loada 4	loada 4	A: loada 7
loada 7	loada 7	loada 4
ge	sub	sub
jumpz A	storea 4	storea 7
	pop	pop
	jump B	B: ...
(i)	(ii)	(iii)

Tingimuslaused ja tsükliid

- while-tsükli $s \equiv \mathbf{while} (e) s_1$ transleerimine:

`code` ($\mathbf{while} (e) s_1$) $\rho =$
A: `codeR` e ρ
 `jumpz` B
 `code` s_1 ρ
 `jump` A
B: ...

Tingimuslaused ja tsüklid

Näide: olgu $\rho = \{a \mapsto 7, b \mapsto 8, c \mapsto 9\}$ ja

```
s ≡ while (a > 0) {           (i)
    c = c + 1;                (ii)
    a = a - b;                (iii)
}
```

siis `code` s ρ emiteerib koodi:

A: loada 7	loada 9	loada 7	jump A
loadc 0	loadc 1	loada 8	B: ...
ge	add	sub	
jumpz B	storea 9	storea 7	
	pop	pop	
(i)	(ii)	(iii)	

Tingimuslaused ja tsükliid

- for-tsükkel $s \equiv \mathbf{for} (e_1; e_2; e_3) s_1$ on ekvivalentne while-tsükliga e_1 ; $\mathbf{while} (e_2) \{s_1 e_3;\}$ (eeldusel, et s_1 ei sisalda continue-lauset)

```
code (for (e1; e2; e3) s1) ρ = codeR e1 ρ
                                pop
                                A: codeR e2 ρ
                                jumpz B
                                code s1 ρ
                                codeR e3 ρ
                                pop
                                jump A
                                B: ...
```

Funktsioonid

- Funktsiooni definitsioon koosneb neljast komponendist:
 - funktsiooni *nimi*, mille kaudu toimub tema väljakutsumine;
 - funktsiooni *formaalsete parameetrite* spetsifikatsioon;
 - funktsiooni *resultaadi tüüp*;
 - funktsiooni *keha*.
- C-s kehtib:

$\text{code}_R f \rho = _f =$ starting address of f code

- Seega peab addresskeskkond haldama ka funktsioonide nimesid!

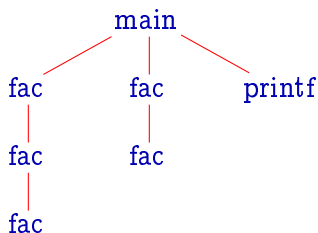
Funktsioonid

- Näide:

```
int fac (int x) {  
    if (x ≤ 0) return 1;  
    else return x * fac(x - 1);  
}
```

```
main () {  
    int n;  
    n = fac(2) + fac(1);  
    printf("%d", n);  
}
```

- Samast funktsioonist võib olla mitu aktiivset eksemplari.

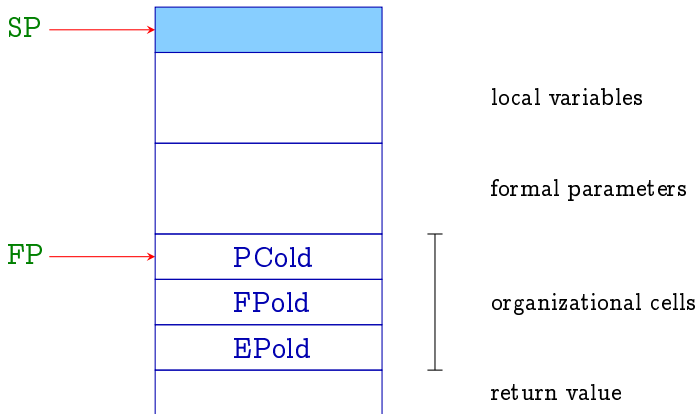

Funktsioonid

- Funktsiooni iga *eksemplari* formaalsed parameetrid ja lokaalsed muutujad tuleb hoida eraldi.
- Selleks reserveerime funktsioonide iga väljakutse korral magasini spetsiaalse mälupiirkonna, *freimi* (**Stack Frame**).
- **FP** (**F**rame **P**ointer) on register, mis viitab aktiivse freimi viimasele *organisatoorsele pesale* ja mida kasutatakse formaalsete parameetrite ja lokaalsete muutujate adresseerimiseks.

Funktsioonid

Freimi struktuur:

Funktsioonid

- Väljakutsuja peab peale väljakutsunud funktsiooni lõpetamist olema võimeline jätkama täitmist omas freimis.
- Seetõttu tuleb funktsiooni väljakutsel salvestada:
 - väljakutsuja freimi aadress **FP**;
 - koodi aadress, kust tuleb jätkata peale väljakutse lõpetamist (so. käsuregister **PC**);
 - väljakutsuja magasinini maksimaalne võimalik aadress **EP**.
- Lihtsustus: eeldame, et funktsioonide resultaatväärtused mahuvad ühte mälupessa.

Funktsioonid

- Peame eristama kahte eri liiki muutujaid:
 - *globaalsed* muutujad, mis on defineeritud funktsioonidest väljaspool;
 - *lokaalsed* (ehk automaatsed) muutujad (k.a. formaalsed parameetrid), mis on defineeritud funktsioonide siseselt.
- Aadresskeskkond ρ seob muutujanimedega paarid

$$(tag, a) \in \{G, L\} \times \mathbb{N}$$

- **NB!** Paljud keeled lubavad muutujate nähtavust kitsendada mingi ploki piiresse.
- Erinevate programmiosade transleerimine kasutab reeglina erinevaid aadresskeskkondi.

Funktionsionid

- ```
0 int i;
 struct list {
 int info;
 struct list *next;
 } *l;
```
- ```
1  int ith (struct list *x, int i) {
    if (i ≤ 1) return x→info;
    else return ith(x→next, i-1);
}
```
- ```
2 main () {
 int k;
 scanf("%d", &i);
 scanlist(&l);
 printf("%d", ith(l, i));
}
```
-

# Funktionsid

```
0 int i;
 struct list {
 int info;
 struct list *next;
 } *l;

1 int ith (struct list *x, int i) {
 if (i ≤ 1) return x→info;
 else return ith(x→next, i-1);
}
```

```
2 main () {
 int k;
 scanf("%d", &i);
 scanlist(&l);
 printf("%d", ith(l, i));
}
```

```
0 global env.
ρ0 i ↦ (G, 1)
 l ↦ (G, 2)
 ith ↦ (G, ith)
 main ↦ (G, _main)
```

Funktionsid

```
0 int i;
 struct list {
 int info;
 struct list *next;
 } *l;

1 int ith (struct list *x, int i) {
 if (i ≤ 1) return x→info;
 else return ith(x→next, i-1);
}
```

```
2 main () {
 int k;
 scanf("%d", &i);
 scanlist(&l);
 printf("%d", ith(l, i));
}
```

```
1 env. for function ith
ρ1 x ↦ (L, 1)
 i ↦ (L, 2)
 l ↦ (G, 2)
 ith ↦ (G, _ith)
 main ↦ (G, _main)
```

Funktionsid

```
0 int i;
 struct list {
 int info;
 struct list *next;
 } *l;

1 int ith (struct list *x, int i) {
 if (i ≤ 1) return x→info;
 else return ith(x→next, i-1);
}
```

```
2 main () {
 int k;
 scanf("%d", &i);
 scanlist(&l);
 printf("%d", ith(l, i));
}
```

```
2 env. for function main
ρ2 k ↦ (L, 1)
 i ↦ (G, 1)
 l ↦ (G, 2)
 ith ↦ (G, _ith)
 main ↦ (G, _main)
```

Funktsioonid

- Olgu f funktsioon, milles kutsutakse välja funktsioon g .
- Funktsiooni f nimetame *kutsujaks* (**caller**) ning funktsiooni g *kutsutavaks* (**callee**).
- Funktsiooni väljakutse puhul emiteeritav kood tuleb ära jagada kutsuja ja kutsutava vahel.
- Täpne jaotus sõltub sellest, et kes omab millist informatsiooni.

Funktsioonid

- Tegevused väljakutsel ja kutsutavasse sisenemisel:
  - 1 registrite **FP** ja **EP** salvestamine; } mark
  - 2 aktuaalsete argumentide arvutamine;
  - 3 kutsutava koodi *_g* algaadressi määramine;
  - 4 uue **FP** sättimine;
  - 5 **PC** salvestamine ja *_g* algusse hüppamine; } call
  - 6 uue **EP** sättimine; } enter
  - 7 lokaalsetele muutujatele mälu eraldamine. } alloc
- Tegevused kutsutavast lahkumisel:
  - 1 registrite **FP**, **EP** ja **SP** taastamine; } return
  - 2 tagasipöördumine *f*-i koodi; so. **PC** taastamine.

Funktsioonid

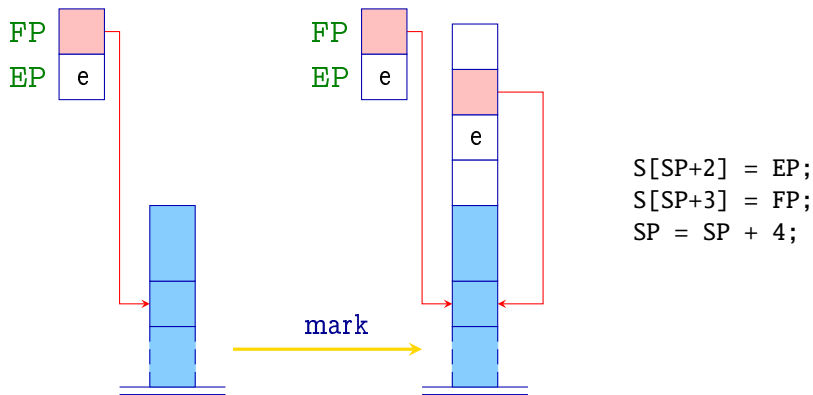
$$\text{code}_R (g(e_1, \dots, e_n)) \rho = \begin{array}{l} \text{mark} \\ \text{code}_R e_1 \rho \\ \dots \\ \text{code}_R e_n \rho \\ \text{code}_R g \rho \\ \text{call } n \end{array}$$

$\text{code}_R f \rho = \text{loadc} (\rho f)$ f on funktsiooni nimi

- Aktuaalsete parameetritena esinevatel avaldistel leitakse nende R-väärtused
  - parameetrite edastamine *väärtuse* kaudu (*call-by-value*).
- Funktsioon g võib olla avaldis, mille R-väärtus on kutsutava funktsiooni algaadress.
- Funktsiooni nimi on *viitkonstant*, mille R-väärtus on funktsiooni algaadress.

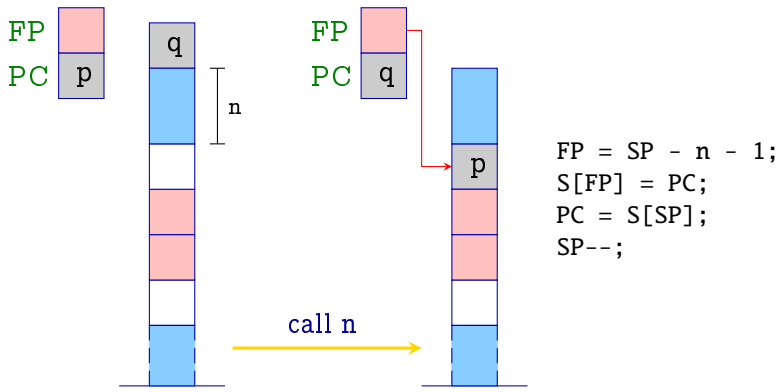
Funktsioonid

Käsk **mark** reserveerib mälu organisatoorse pesade ja
resultaatväärtuse jaoks ning salvestab registrid **FP** ja **EP**:

Funktsioonid

Käsk `call n` salvestab jätkuadressi ning omistab registritele `FP`, `SP` ja `PC` uued väärtused:

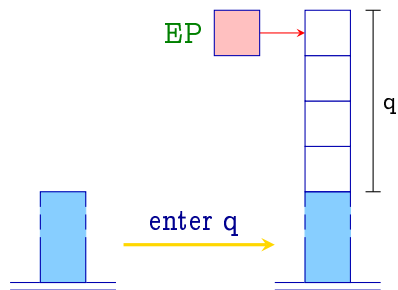
Funktsioonid

```
code (t f (args){vars ss}) ρ = _f: enter q
 alloc k
 code (ss) ρf
 return
```

kus q = $maxS + k$
 $maxS$ = lokaalse magasinini maksimaalne sügavus
 k = mälu lokaalsetele muutujatele
 ρ_f = f -i aadresskeskkond

Funktsioonid

Käsk `enter q` seab registrile `EP` uue väärtuse:

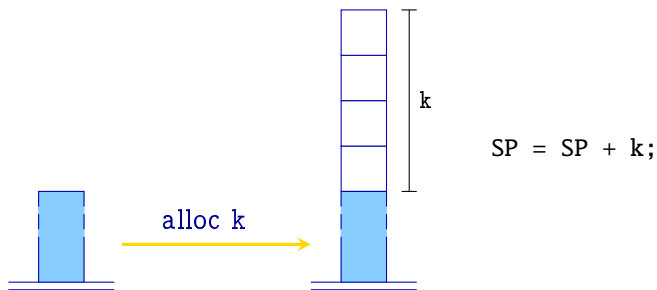


```
EP = SP + q;
if (EP ≥ NP)
 Error ("Stack Overflow");
```

NB! Kui mälu pole piisavalt, siis programmi töö katkestatakse.

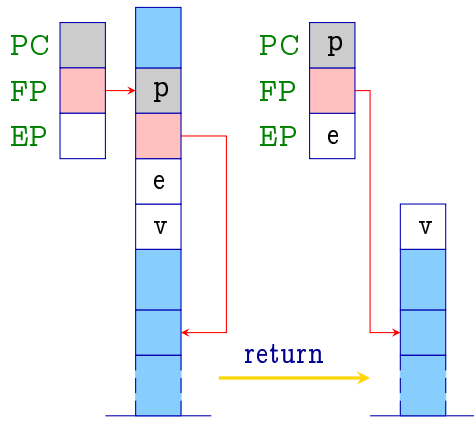
Funktsioonid

Käsk `alloc k` reserveerib magasinis mälu lokaalsete muutujate jaoks:

Funktsioonid

Käsk `return` taastab registrite `PC`, `FP` ja `EP` sisu ning jätab resultaativäärtuse magasini tippu:


```
PC = S[FP];
EP = S[FP-2];
if (EP ≥ NP)
 Error ("Stack Overflow");
SP = FP - 3;
FP = S[SP+2];
```

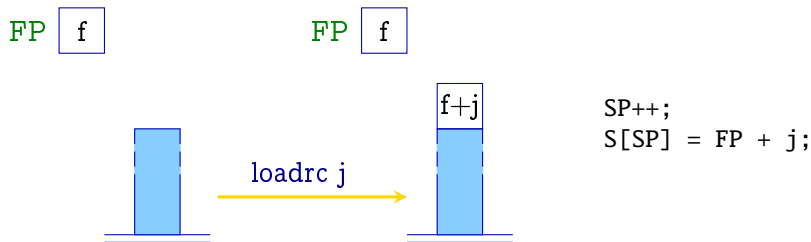

Funksioonid

Lokaalsetele muutujatele ja formaalsetele parameetritele ligipääs toimub relatiivselt registri **FP** suhtes:

$$\text{code}_L x \rho = \begin{cases} \text{loadc } j & \text{if } \rho x = (G, j) \\ \text{loadrc } j & \text{if } \rho x = (L, j) \end{cases}$$

Käsk **loadrc j** arvutab **FP** ja **j** summa:

Funktsioonid

Analoogselt käskudega `loada j` ja `storea j` toome sisse käsud `loadr j` ja `storer j`:

$$\begin{aligned} \text{loadr } j &= \text{loadrc } j \\ &\quad \text{load} \\ \text{storer } j &= \text{loadrc } j \\ &\quad \text{store} \end{aligned}$$

return-lausele vastab väärtuse omistamine muutujale suhtaadressiga -3:

$$\text{code } (\text{return } e;) \rho = \begin{array}{l} \text{code}_R e \rho \\ \text{storer } -3 \\ \text{return} \end{array}$$

Funktsioonid

Näide:

```
int fac(int x) {
 if (x ≤ 0) return 1;
 else return x * fac(x - 1);
}
```

Siis $\rho_{fac} = \{x \mapsto (L, 1)\}$ ja emiteeritav kood on:

```
_fac: enter 7 loadc 1 A: loadr 1 mul
 alloc 0 storer -3 mark storer -3
 loadr 1 return loadr 1 return
 loadc 0 jump B loadc 1 B: return
 leq
 jumpz A sub
 loadc _fac
 call 1
```

Kogu programmi transleerimine

Abstraktse masina olek enne programmi käivitamist:

$$SP = -1 \quad FP = EP = 0 \quad PC = 0 \quad NP = \text{MAX}$$

Olgu $p \equiv \text{vars } fdef_1 \dots fdef_n$, kus $fdef_i$ on funktsiooni f_i definitsioon ja üks defineeritud funktsioonidest on nimega `main`.

Emiteeritav kood koosneb järmistest osadest:

- funktsioonide definitsioonidele $fdef_i$ vastav kood;
- globaalsetele muutujatele mälu reserveerimine;
- funktsiooni `main()`; väljakutse kood;
- käsk `halt`.

Kogu programmi transleerimine

```
code $p \emptyset$ = enter ($k + 6$) pop
 alloc ($k + 1$) halt
 mark $-f_1 : \text{code } fdef_1 \rho$
 loadc _main ...
 call \emptyset $-f_n : \text{code } fdef_n \rho$
```

kus $\emptyset$ = tühi aadresskeskkond
 ρ = globaalne aadresskeskkond
 k = mälu globaalsetele muutujatele